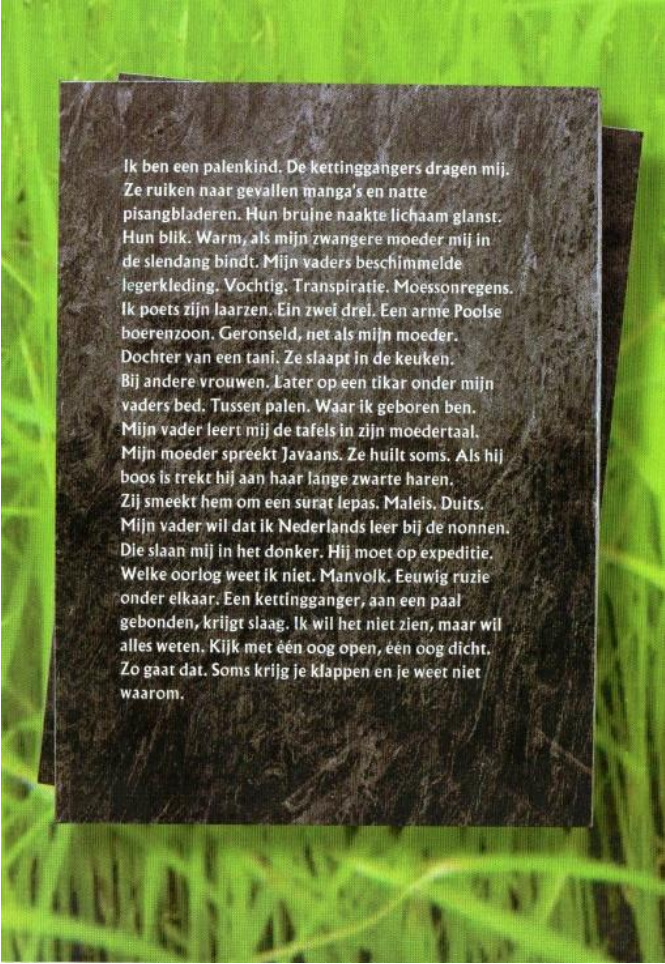

Steen 1

Ik ben een palenkind. De kettinggangers dragen mij.
Ze ruiken naar gevallen manga's en natte
pisangbladeren. Hun bruine naakte lichaam glanst.
Hun blik. Warm, als mijn zwangere moeder mij in
de slendang bindt. Mijn vaders beschimmelde
legerkleding. Vochtig. Transpiratie. Moessonregens.
Ik poets zijn laarzen. Ein zwei drei. Een arme Poolse
boerenzoon, Geronseled, net als mijn moeder.
Dochter van een tani. Ze slaapt in de keuken.
Bij andere vrouwen. Later op een tikar onder mijn
vaders bed. Tussen palen. Waar ik geboren ben.
Mijn vader leert mij de tafels in zijn moedertaal.
Mijn moeder spreekt Javaans. Ze huilt soms. Als hij
boos is trekt hij aan haar lange zwarte haren.
Zij smeekt hem om een surat lepas. Maleis. Duits.
Mijn vader wil dat ik Nederlands leer bij de nonnen.
Die slaan mij in het donker. Hij moet op expeditie.
Welke oorlog weet ik niet. Manvolk. Eeuwig ruzie
onder elkaar. Een kettingganger, aan een paal
gebonden, krijgt slaag. Ik wil het niet zien, maar wil
alles weten. Kijk met één oog open, één oog dicht.
Zo gaat dat. Soms krijg je klappen en je weet niet
waarom.